

При цьому забезпечується розвиток виробництва чи інших сфер діяльності на основі зростання прибутку й активів, при збереженні платоспроможності та кредитоспроможності.

Перспективою подальших досліджень може стати пошук більш ґрунтовних напрямів покращення фінансового стану вітчизняних підприємств, вирішення проблем здійснення комплексного аналізу фінансового стану.

Список використаних джерел:

1. Безбородова Т.В. Сутність та необхідність аналізу фінансового стану // Економіка. Управління. Інновації. Випуск № 1 (11) - 2014. - С. 1–7.

2. Бурковська А.В., Соловійов О.Ю. Комплексний підхід до оцінки фінансового стану підприємства [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.2/073.pdf>.

3. Богацька Н. М., Галюк О. В. Фінансовий стан підприємства та шляхи його покращення в бізнес-процесах підприємства // Молодий вчений. – 2013. – №. 2 (02). - С. 12-16.

Богдан М., студентка

Шостак Л. В., к.е.н., доцент кафедри економіки, безпеки, та інноваційної діяльності підприємства Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

РОЗВИТОК БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Світовий досвід показує, що динамічний розвиток ринку товарів та послуг, постійні зміни в зовнішньому середовищі виробничих відносин та зростання конкуренції зумовлюють необхідність пошуку нових інструментів і методів управління виробничими процесами. Для більшості підприємств одним із доступних способів утримати і покращити свою конкурентоспроможність на ринку є оптимізація та подальша автоматизація бізнес-процесів. Одже управління бізнес-процесами підприємства на сьогодні є актуальною темою. Саме тому ми і спостерігаємо зростання ролі використання та впровадження сучасних методів удосконалення підприємств.

Питанням визначення сутності бізнес-процесів та методів їх удосконалення присвячена значна кількість наукових праць та економічних досліджень вітчизняних та зарубіжних авторів: Хаммера М., Чампі Д., Ойхмана Е.Г., Шеєра А., Брімсона Д., Андерсена Б., Робсона М., Уллаха Ф., Сліферова В.Г., Репіна В.В., Криворучко О.Н., Кондратьєва В.В., Тельнов Ю.Ф., Чаадаєва В.К., Ільїн В. та інших. Але деякі питання сутності та удосконалення бізнес-процесів підприємства залишаються недослідженими, тому що економічний розвиток вимагає більш нових підходів та рішень

Поняття «управління бізнес-процесами» розуміє цілеспрямовану діяльність суб'єктів управління з використанням сукупності методів і засобів впливу на об'єкти управління для досягнення поставлених стратегічних цілей, а саме: створення конкурентоспроможності продукції (послуг, робіт) здатної задовольняти зовнішніх і внутрішніх споживачів й забезпечити стабільний розвиток підприємству в умовах динамічного ринкового середовища. В той же час управління бізнес-процесами є складним процесом реалізації і вироблення суб'єктом управління управлінських рішень щодо забезпечення високого рівня ефективності бізнес-процесів, що відображається в результатах діяльності підприємства та задоволеності споживачів.[1]

Складність управління економічними процесами в Україні обумовлена їх нестабільністю і глибиною соціально-економічних наслідків для суб'єктів реального сектору, які змушені функціонувати в кризових умовах. За цих умов першочергову увагу приділяють питанню організації управління підприємствами, які забезпечили б адаптивні реакції на зміни, що відбуваються в нестабільному економічному середовищі і розробку гнучких економічних рішень, здатних до трансформацій на етапі їхньої реалізації.[2]

Багато сучасних компаній, орієнтованих на довгостроковий успіх у бізнесі, переходять на методи процесного управління, які дозволяють досягти виробництва конкурентоспроможної продукції та послуг, а також стати компаніями світового рівня. Найбільш актуальними питаннями для українських підприємств, з якими вони звертаються за допомогою до консультантів, є наступні:

- перехід на процесне управління;
 - розробка комплексної моделі підприємства;
 - впровадження системи управлінського обліку на основі методів ABC (Activity Based Costing) / ABB (Activity Based Budgeting) / ABM (Activity Based Management) як найважливішої частини процесної системи управління підприємством;
 - постановка стратегічного управління на основі ключових показників діяльності та збалансованої системи показників;
 - діагностика системи управління на відповідність вимогам міжнародних стандартів;
 - застосування інструментальних програмних засобів для розробки, аналізу та оцінки, а також підтримки в актуальному стані системи управління підприємством.
- [3]

Оптимізація бізнес-процесів підприємств є дієвим інструментом забезпечення ефективності діяльності підприємств в сучасних умовах та реалізації його потенціалу, сприяє збільшенню прибутку і зростанню продуктивності, зниженню витрат, поліпшенню якості продуктів або послуги, з метою їх відповідності потребам клієнтів і споживачів. Отже, українським підприємствам з метою підвищення ефективності діяльності та досягнення стратегічних цілей необхідно реорганізувати систему управління та приділяти особливу увагу вирішенню питань оптимізації.

Список використаних джерел:

1. «Особливості оптимізації управління бізнес-процесами підприємства та методи їх удосконалення» Довба І.В., Сойма С.Ю. [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://economyandsociety.in.ua/journal/6_ukr/22.pdf
2. Міхеєнко К.С. «Управління бізнес-процесами підприємства на основі збалансованої системи показників» [Електронний ресурс] / Режим доступу: [file:///C:/Users/%D0%9C%D0%B0%D1%80%D1%8F%D0%BD%D0%B0/Downloads/inek_2013_6_20%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/%D0%9C%D0%B0%D1%80%D1%8F%D0%BD%D0%B0/Downloads/inek_2013_6_20%20(2).pdf)
2. Ивлев В. Процессное управление. Российский опыт. – [Електронний ресурс] / В. Ивлев. – Режим доступу: http://www.bkworld.ru/archive/y2006/n08-2006/n08-2006_6.html

Боришкевич І., аспірант
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
ім. В. Стефаника», м. Івано-Франківськ, Україна

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ПОБУДОВУ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Економічний розвиток аграрної галузі України в сучасному бізнес-середовищі характеризується нестабільністю внутрішніх та зовнішніх умов господарювання, посиленням конкуренції, наростанням економічних диспропорцій, нераціональним використанням земельних ресурсів, зменшенням кількості державних програм підтримки сільськогосподарських підприємств, а також відсутністю стратегічної спрямованості бізнесу. Одним із перспективних рішень для здійснення господарської діяльності в умовах, що склалися є розробка та впровадження стратегії розвитку, що дає змогу своєчасно оцінити внутрішнє та зовнішнє середовище, раціоналізувати землекористування та використання інших ресурсів, збільшити конкурентні переваги, забезпечити фінансову стабільність та результативну діяльність в довгостроковій перспективі.

Генеральний директор Асоціації «Український клуб аграрного бізнесу» у статті «Навіщо фермеру стратегія та як її сформулювати?» зазначає, що «маючи розроблену стратегію та дотримуючись її, врешті-решт можна позбутись цілої низки зайвих клопотів, яких в аграрному виробництві вистачає» [1]. Розробка стратегії залежить від потреб або проблем, які потрібно вирішити. Наприклад, «якщо є потреба мінімізувати валютні та інфляційні ризики, то саме такою і повинна бути стратегія. Фермер робитиме все можливе, щоб заздалегідь купувати мінеральні добрива, дизельне паливо, насіння та інші засоби виробництва, які необхідні для вирощування врожаю. Використовуючи таку стратегію, проблеми цінових коливань будуть нівелюватися, оскільки сільськогосподарський виробник просто рахує еквівалентне співвідношення обсягів зібраного врожаю та потрібних засобів виробництва» [1].

Під стратегією розуміють «довгостроковий комплексний план розвитку підприємства, який включає в себе сукупність послідовних дій та рішень з метою